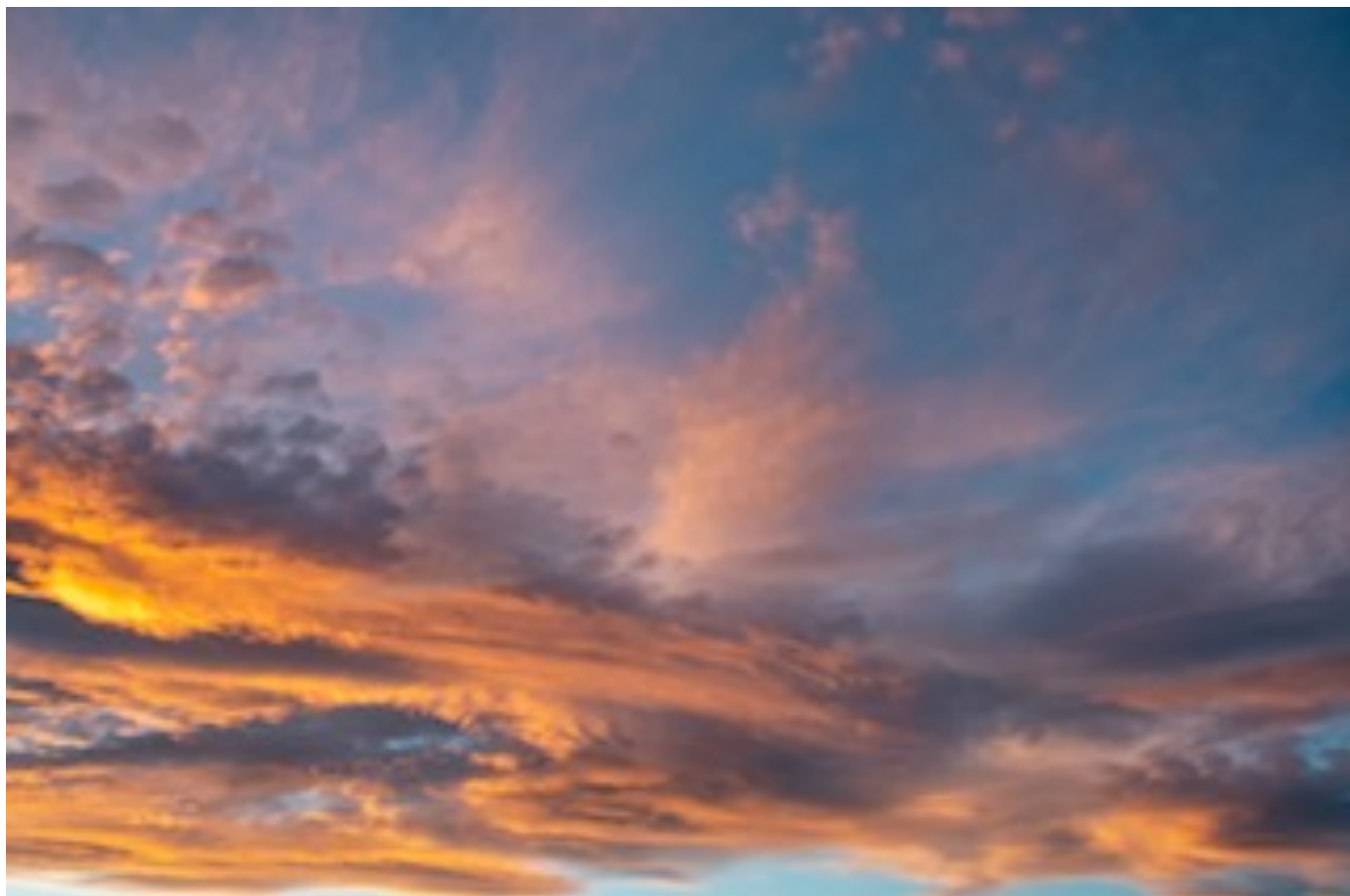

De Woudkapel

Zondag 16 augustus 2026

“De wind waait...”

door Adriane Elffers en
Els van Stalborch (poëzie)
Hannah Zhen (muziek)

> ; = , ~

- welkom en mededelingen
- ontsteken van het Licht
- gedicht van Els van Stalborch : 'Nog altijd'

Nog altijd is er de wind,
Die danst over je huid als een belofte.
Nog altijd is er een kind,
dat licht en vol bewondering
de zachtheid is van zijn.

Nog altijd is er de zee,
spiegel van een gedroomd getij,
zij stroomt je ogen in,
versmelt zich met je wezen.

Je hoeft de stilte niet te vrezen,
een vogel zingt de ruimte open
in je ziel.

- inleiding op het thema 'De wind waait'
- muziek

- gedicht' van Els van Stalborch: 'De boom'

Bijna onhandig en gekromd
door tijd strekt hij zijn handen
uit naar waar? De weidsheid
van de lege lucht

of ziet de boom, wat wij niet zien
en hoort hij stemmen in de leegte
en spreekt met wolken en
met wind, zoals een kind
dat nog in tussentijd geen
grenzen ziet, ik weet het niet,
zo stil schrijft hij zijn naam
in mijn verlegen hand

ik ben op zoek naar zijn geheim
zijn onverstoorbaar dragen
van storm en regen , van hitte
en van kou, ik zou zo graag.

- muziek

- gedicht van Catharina Visser: 'Veld'

Ik weet nog hoe ik als kind
mij neerboog in een veld vol wind
En plukken wou een hoge halm.
Toen droeg de wind een wijde psalm
vanuit de ruimte naar mij toe
en God was er ik weet niet hoe.

En één seconde in de tijd
doorgrondde ik de eeuwigheid;
ik wist met al wat in mij was
dat engelen daalden in het gras
en dat ik mij met hen verbond
en dat ik tijdeloos bestond.

Ik huiverde en plukte niet
maar wist toen ik het veld verliet
dat dit gebaar begonnen was
lang voor mijn kind-zijn in dat gras
en dat voorbij de grens der tijd
ik plukken zou in eeuwigheid.

- meditatie: Adriane Elffers
- muziek

- gedicht van Els van Stalborch

De wind heeft duizend geuren en
droogt de tranen van de tijd
wolken dansen op het ritme
van zijn vlagen

De wind loopt op sokken
door de straat en raakt
mijn wang alsof hij vraagt
of het wel mag

Zacht fluistert hij verhalen
in mijn oor en wat ik hoor
kan ik niet zeggen
de ruimte is te groot

En waar zijn adem waait
wakkert een geheim,
dat droomt in al wat leeft
van binnen.

- muziek

- gedicht van Els van Stalborch: 'Ruach, 'Wind'

Ik vroeg aan de wind waar kom je vandaan
En waar ga je naartoe
Hij ademde in mijn ziel, sloeg zijn vleugels uit
en droeg mij op zijn rug
en ik kon zien,
de sterren en de zon
en een kleine planeet, zo mooi,
dat ik nooit meer vergeet.
blauw van zee en groen van gras,
tollend in zwarte leegte.

Ik vroeg aan de wind waar ben jij,
hij fluisterde in mijn oor
ik ben het die alles wat leeft
op aarde adem geeft
en de boodschapper van de ziel.

Ik kom nergens vandaan en
ga nergens naar toe.
ik ben waar ik ben, overal.

- muziek
- bij de uitgang inzameling voor de Woudkapel
- u bent van harte uitgenodigd voor koffie of thee

weekprogramma:

- voor het weekprogramma zie de nieuwsbrief en www.woudkapel.nl

zondagrooster:

- zo 6 sep - 10:30u - Openingsdienst met Madelief Brok
- zo 13 sep - 10:30u - Zin op zondag met Theo Glasbergen
- zo 20 sep - 10:30u - Dienst met Marc Rietveld
- zo 27 sep - 10:30u - Moderne profeten en mystici met Madelief Brok–
Frere Roger

- zo 23 aug -10:30u - Dienst met Jan van Aller
- zo 30 aug Geen dienst

> ; = , ~

Bijdragen kan ook zo.

De Woudkapel is een ontmoetingsplaats voor inspiratie, bezinning en verdieping van religieuze- en levensvragen. Bronnen van inspiratie zijn Bijbelverhalen, oude en nieuwe teksten, kunst en cultuur en de ontmoeting tussen mensen. Naast bijeenkomsten op zondag zijn er activiteiten die gemeen hebben dat ze hart en hoofd raken, zoals lezingen, gespreksgroepen, evenementen, film en meditatie. Zie www.woudkapel.nl
Bijdrage kan ook op rekening NL 62 INGB 0000 1004 63 o.v.v. Collecte